

Opfattelse er her kommet til Orde. Det er klart, at naar der er noget at varetage, som har Betydning og kræver de paagældende Medlemmers Tid, saa er det kun rimeligt at give dem et Honorar derfor.

For øvrigt er de Underændringsforslag, det konservative Folkepartis Medlemmer har stillet til den Del af Lovforslaget, som specielt angaar København, dog af en saadan mindre væsentlig Betydning, at det skulde synes muligt inden Lovforslagets endelige Behandling at naa til en Overenskomst. Jeg kan ikke med min bedste Villie se, med hvilken Begrundelse det konservative Folkeparti vil opretholde saadanne Underændringsforslag vedrørende et Lovforslag af den Betydning, som der her er Tale om.

Anderledes stiller Forholdet sig med Hensyn til det Afsnit af Lovforslaget, som vedrører Provinsbyerne. Med Hensyn hertil har det konservative Partis Medlemmer stillet sig paa dette højest besynderlige Standpunkt, at medens Lejerne i København skal værges mod ubillig Behandling fra Ejernes Side, skal Lejernes Interesser ude i Provinsen praktisk talt prisgives. Jeg begriber ikke, med hvilken Begrundelse man opstiller Værnebestemmelser for den ene Del af Landets Befolkning, medens man overfor den anden Del, der er stillet paa ganske tilsvarende Maade som den første, siger, at den maa klare sig, som den bedst kan. Det eneste, man vil gøre for at værne Lejerne i Provinsen, er at opstille nogle Aagerparagraffer, der vil virke i højeste Grad generende for de paagældende Lejere, naar de skal gøre Brug af dem, idet de ved at gaa til Retten udsætter sig for store Vanskeligheder, ikke mindst dér, hvor Bolignøden er stor, saa at det er overordentlig vanskeligt at skaffe sig en Lejlighed.

Det konservative Folkepartis Stilling er her saa meget mærkeligere, som Flertallet og jeg har indtaget et overordentlig forhandlingsvilligt Standpunkt, har prøvet paa forskellig Vis, ved at stille Ændringsforslag til det af mig forelagte Lovforslag, at naa til en Overenskomst. Det har intet nyttet. Det konservative Folkeparti har ikke formaaet at samle sig til en enig Beslutning om ogsaa at yde Lejerne i Provinserne en saadan Beskyttelse, som de har rimeligt Krav paa. Derfor er det bl. a., at man modsætter sig Indholdet af § 25, saaledes som den foreslaas affattet af Udvalgets Flertal. Denne Paragraf vil man ikke under nogen Omstændigheder gaa med til, uagtet Forholdet er det, at Paragraffen

indeholder en Bestemmelse om, at der kun kan indføres Lejekontrol i saadanne Tilfælde, hvor der foreligger en Boligmangel, paaviselig derved, at man i mere end et Aar har været nødsaget til at anbringe Folk, der mangler Bolig, under Kommunens Husvildeforsorg.

Nu sagde det ærede Medlem Hr. Johannes Lou ganske vist, at han haabede, at man kunde naa til Enighed; naar der vistes god Villie, vilde man vel ogsaa kunne naa det, man tilstræbte, hvor der er god Villie, er der ogsaa Vej frem. Jeg vil gerne understrege dette; men det ærede Medlem maa da se at finde Vejen, for hidtil har det ikke været muligt i Fællesskab at finde denne Vej. Hver Gang der er gjort Forsøg paa at finde en fælles Vej, har det vist sig umuligt at faa det konservative Partis Medlemmer til at følge Udvalgets Flertal ad denne Vej.

Det ærede Medlem sagde, at nu havde man gjort det, som skulde gøres, idet man havde skilt Storkøbenhavn ud fra Provinserne og derved gjort det muligt for Lejerne her i Storkøbenhavn at faa den Tryghedsfølelse med Hensyn til deres Lejeforhold, som de nødvendigvis maatte have. Jeg begriber ikke, at det ærede Medlem kan udtale sig saaledes, for jeg skulde dog mene, at Lejerne ude i Provinserne har samme Krav paa at faa deres Forhold ordnet, som Lejerne her i Hovedstaden har, og at de i Provinsen ogsaa i høj Grad maa ønske at komme til at leve under betryggende Boligforhold.

Det ærede Medlem citerede en Udtalelse af Socialdemokratiets Repræsentanter i Københavns Kommune, hvorefter disse havde tilkendegivet, at de egentlig helst ønskede Nævnsinstitutionen bibeholdt, dog med visse Ændringer og visse Lempelser. Ja, det har Socialdemokratiets Repræsentanter udtalt, men det ærede Medlem kunde have tilføjet, at de da saa bort fra deres egen Opfattelse og sluttede sig til det af de Konservative i Københavns Magistrat udarbejdede Forslag. Men det har jo ikke hjulpet, thi aldrig saa snart var dette Forslag blevet forelagt her i Rigsdagen, før det konservative Folkeparti kasserede det og under saadanne Omstændigheder, at der ikke var Mulighed for at opnaa et fælles Grundlag for de Konservative, Socialdemokratiet og det radikale Venstre her i Rigsdagen om Nævnsinstitutionen.

Det ærede Medlem Hr. Slesbager sagde, at Venstre vilde gerne have været med til at gennemføre kraftigere Aagerbestemmelser end dem, der hidtil har været gældende.